

شجره طیبیه اصلها ثابت و فرعها السماء

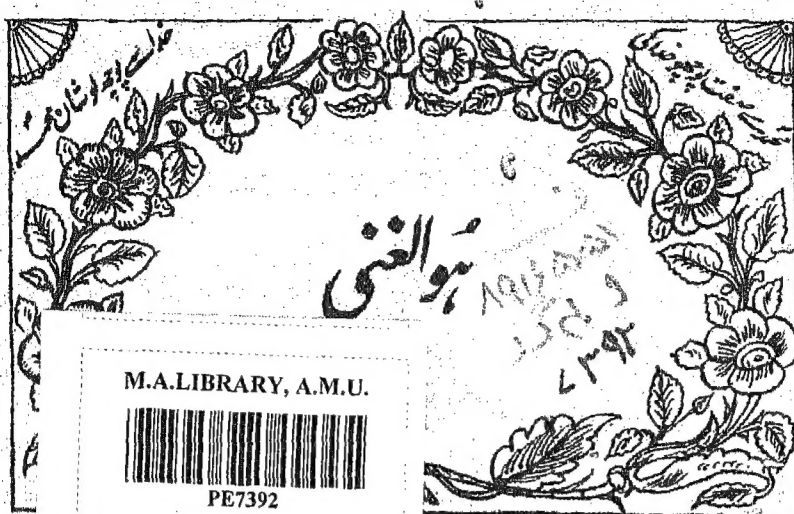
در بحال فضل حال او و میرا کمالی الجوانی که پیر فلک با صراحتشان مثلش نیست
و یک آفتاب عالم گرمی بگردانندش سیه
مسمی به

الحججیه
(معروف به)
تخت آخرت

مر قیاف اوید بربیعین لبیب الفصحی الخ البلاء انشا العزیز العجم حبان الملام
جانب بولوی آفتاب زمان تلخیص المانت تلف جانب طایفه القابش بولوی قد الش
نانه است و است و انجیز و انجیز بولوی آفتاب

بمعین البند پریش احبیر طبع شد

قیف فی جلد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

<p>بنام صانع ما خالق ما چه رازق هست رزاق کرم گناہ ما ببینید پرده پوشد بگستر دست خوان نعمت خویش سزاوار عبادت بالیقین است ہویدا کرده افلاک و زمین را منور کرده مہر و ماہ اختر چه صانع هست صنایع کرم</p>	<p>عزیز خالق ما رازق ما سوئے ما بنگرد با صد رحم بخشہ لجر رحمت چون بچشد نامہ از خاقیا مخلوق دلریش پئے مخلوق ہر ساعت معین است بنا فرمودہ است عرشین را پئے آسایش ما ساکن مطہر و احد</p>
--	---

بخلق آورده شاهان آل العزم
 عنایت هائے او بر هر که و همه
 پدید آورده اشیاء نوادر
 سیع است بصیر است و کریم است
 همه از جلوه آن کار ساز است
 فرستادست از بهر هدایت
 کز و نهان گشت کفر و کافری دور
 جناب مصطفی سرور عالم
 حبیب کبریا شاه زمانه
 ملائیک خلعت و افلاک لغت
 ز بهر او جهان گشته هویدا
 بر آئینه امت آن شاه دوران
 ز نعلین مه اوج نبوت
 شده و اصل بخلاق زمانه
 همه اسرار پنهانی عیان شد

جو انان تهمتن صاحب رزم
 عیان بشیم مانند خور و همه
 بهر شش رب اکبر هست قادر
 ز اول هست و تا آخر حکیم است
 که ذات اقدس او بے نیاز است
 رسولان کرم فرما بخت
 جهان اوار بے گشته معصوم
 شه هر دو سر ابراهیم خرم آدم
 وحید عصر سلطان یگانه
 ز خورشید و قمر بهت ربوت
 جزو کل بهر اوج کرده پیدا
 بنا فرموده این دایه رضوان
 بعرش و آسمان افزوده تربت
 در وین لامکان شاه یگانه
 رسول الله فخر مرسلان شد

بنتی و دوسرا سردار کو نین
 بصد مجیز و نیاز دستند ہی
 بانجام آرزوے من رسانی
 خطابش گشت با صد جوش و حمت
 بخشیدیم عصیان امت را
 حبیب پاک او صدیق اکبر
 مکرم اقدس و اصحاب ثانی
 شو مہر حضرت عثمان نامند
 چہارم حضرت کرار بشنو
 ستون سقف دین محمد و عالم
 معین اہل ایمان محمد بن علم
 صدور فیض ربانی چہارند
 کریم ماجال باغریان
 شفیقان جناب سرور دین
 خدا یا از برائے این بزرگان

محمد مصطفیٰ ہم فخر و این
 بحق گفته کہ اسے خلاق گیتی
 ز عصیان امت را و ارہانی
 مخور غم از پئے عصیان امت
 قزون کردیم جاہ و مرتبت را
 رفیق اول و محبوب داود
 عمر گنجینہ ستر نہانی
 فدائے دگر رحمان نامند
 ہزار حضرت عفا ربشنو
 سلاطینان با اخلاق و اکرم
 خلیق اندو سخی و معدن علم
 پئے محبوب داود جان شانند
 بہر ساعت بہر لحظہ بہر آن
 ہمہ فراش بہر دین و این
 ربانی کشتی امت ز طوفان

سوی حق پرچشم مرحمت بین	بهر است آن سرور دین
پریشانست لے آرام دارد	ز عیسان پر امانت بام دارد

مختصر حالات مصنف این کتاب

بلده دار الخلافت در مجسم	اکبر آبادست بجای مولد م
در لطافت پر زکشیر و ختن	بهست واقع برب بجر جمن
نی شود بهتر بدوران در شمار	آگره از هر یک شہر و دیار
والدین بود از فضل آله	فخر عصر و صاحب تکلیف و جاہ
محزون علم و حیا و محشم	قدرت الله خان رئیس باکرم
بود از فرع و اصلش باخبر	سفر از عبده انجمنیر
نظم و نثرش بود مشہور زمان	راچھو ملشن بود و بیکشش زبان
داشت بر سر سایہ خیر البشر	پاک باطن و رخصائل خوب تر
رہر فہدہ شریعت بود ہم	بود حاتم در سبنا جود و کرم
بود فہدہ فردوس جاویش یافت	حیف از دنیا سوئے عقبی شافت
بے بدل سازیم خود را باخبر	این رضایش بود و در علم و نظر

چونکہ حکم رب اکبر این نہ بود
 خدمت علیا بسیم و زرم بود
 در سیه خواندہ کتب از فضل رب
 بپے تحصیل انگریزی زبان
 گشتم و خواندم در انجا چند سال
 طالع میوں من شد رہنمون
 شکر انیز دمن با حبیب آدم
 ہم لازم گشتم اندر دستری
 وار ہاندم چونکہ اوقابل نبود
 چونکہ شوقم بود ہم حب وطن
 بعد از ان بر چند جائے خوبتر
 قدر اکثر عہد ہا نشناختم
 دفتر صاحب کمشنر چیف ہست
 پس با جمیرم عنان بر تافتم
 پیش ازین در دفتر انفیٹر سی

سعی و کوشش ہاندا دہ ہیج سود
 بہر تعلیم بجان کوشش فرود
 عربی و ہم فارسی علم ادب
 داخل سینٹ جانس کالج بعد از ان
 تا بہ ایف آے در رسیدم اشتغال
 در تلاش نوگری شتم برون
 در حضور خواجہ ذمی مجد و کرم
 کیارج اندر صیغہ ہائے ریلومی
 خاطر م مرغوب و ہم یائل نبود
 آدمم در اگرہ رشک چمن
 ماندم و بگذاشتم بے درد سہر
 از یکے سوئے دگر بشتا فتم
 ہم مثال دیگران داوم زہوت
 جائے دراوڈ ٹیراؤفس یافتم
 سید بودم بود لطف ایزدی

بود لیکلویل نام افسرم	بود خوش انکار و بار و فترم
این دعا یم هست آرت جهان	ساز اسبابے دگر اکنون عیان
از پے اصحاب آن شاه زمن	وارهان از کلفت و رنج و محن
از وصال شاه دین گردان مام	خاطر محزون عاصی شاد کام
شوق تو صیف بزرگان داشتیم	این کتاب نعت و مدحت ساختم
هر که می بیند رجا دارم باو	این دعا سازد بین آن نیک خو
یا الهی بر امانت رحم کن	ساز مقبول مان شعر و سخن

غزلهای چند و رقت جناب سالت آب سرور کائنات
خلاصه موجودات رسول صلی الله علیه و آله وسلم

بجا خورشید و آفتاب حسن بجا بشن	مقابل کے تو ان شد ماہ رو لاجو البشرا
ہر نہ ظلمت گسیوی مشکین اندر گردن	بخوش آن سپکے یکجہرہ جام شر البشرا
فلک در گشت آید ارض آتش بسوزاند	عیان بیند چون آن حسن رو بنقا بشرا
چو کیکاؤس و کینہ سر ازاران خاک و بانس	ملایک ہر وی حاضر بشوق دل خطا بشرا
ہریشہ با در جست و زو از کوہ جانان	بر آفتاب مشتاق و رفع اضطرا بشرا

اگر سہمی و دیر و اسر عاشق کجا دارد	بیشوق دیدن اردون متخالبس
چندل در فراقت یا رسول اللہ چون بپسند	بین سے امانت نمکین حال خرابش را

دیگر

قلم در سان بہار سلام و پیام ما	چیز بجز گریہ این صبح و شام ما
دل برده بیک نظر چشم نرگسین	زلف تو بالیقین شدہ ای یار و ام ما
پیر بنان بادہ عرفان و یغودی	سرور ساختہ دلبر یز حبام ما
مقبول شاہ ہر دو سر شافع جزا	ار فضل رب کون مکان شدہ کلام ما
سویال چونکہ امانت شدہ رسول	گوید کہ عفو گشت گناہ و وام ما

دیگر

سرور با خاص محبوب خدا دوست	جاوہ الاواربے ابر گردون سخاست
کرمی خوشید محشر کی با نقصان	بر سر ماسایہ و امان آن شاہ ہاست
حیف و رافتادہ ام از روضہ پاک نبی	نے میسر ہوہ خسار آن صل علی است
وصف قمر گزنیاید در رقم امی شاہین	ز آنکہ از آدم باین جم جمایہ داغ شہاست
ہر کہ بنواید تو عیفت شافظے اگر	از لسان نبی بہر او صد امر ہاست
آنکہ افتادہ است از رحمت پاک رسول	کنندہ و رونق شدہ مجہ و مر از فضل خداست

کشتی است خوابد غریق بحر تهر	ز آنکه محبوب خداد و سرش نماند است
چشم حمت بر کشا سو امانت یار و	ز آنکه مظلوم و فقیر و عاصی و مسکین است

دیگر

صد آسرو حق از مرغ بستان تو می خیزد	نیای وحدت از شع شبتان تو می خیزد
کل ترخان بر نخل گلستان تو می خیزد	نفیر الا از سنگ بیابان تو می خیزد
بلز اند طبقهائی زمین و آسمان یکدم	چو شورا از کشتهائی تیر ترکان تو می خیزد
غلام تو بسا ممتاز از جمشید و کجسرو	سگندر از پله تعظیم دربان تو می خیزد
سو دیگر نیارد و قاتل خنجر ابرو	کجا افتاده چادر زندان تو می خیزد
چه شاه شاهین و شاه دنیا شاه عقبی هم	که نشان کبریا از نشان دیشان تو می خیزد
یقیناً حل مشکل میشود و قتی که امر سرور	سد آیا محمد از غلامان تو می خیزد
ز بهر عاشقانت یا محمد سرور عالم	بوسه خوش دایم از گیسو پیا تو می خیزد
خوشایفیت که خدمت سیاحا نفس دارند	که مرده هم یک ارشادستان تو می خیزد
بوی گل با وحدت خوشبو مشک طریقتیم	ز آب چهره خورشید رخشان تو می خیزد
امانت آوده آلوده بمیان پیکر حمت	کجا از بارگاه همچو سلطان تو می خیزد

دیگر

سرم و الہ وبتلائے محمد	نیاید خوشم ماسوائے محمد
سرپاشدم درولائے محمد	نخواہد و لم ماورائے محمد
بہ پیچید و سرہوائے محمد	سرم جان نثاروندائے محمد
بعرش برین گشت افروں تراب	ز غلین عالی پائے محمد
کنم سرمی چشم خود کربیاہم	بشوق دلی خاک پائے محمد
نخواہد شد آرام زخم جگر را	بغیر از وصال دوایے محمد
بہ از خسر و کیقباد و سکندر	غلام محمد گدائے محمد
شدم کشتہ تیغ ابروئے پر خرم	رہ دوست ہوشم ادائے محمد
شود بیخورد داخل باغ رضوان	مرا کنکس کہ جوید رضائے محمد
چہ اظہر من الشمس مہر و عطائش	باتکست بدوران بخلائے محمد
چنان خواستگارم کہ یارب اکبر	بگو شرم در آید صدائے محمد
ز اسرار پنهان و قوت حاصل	ہمین است بر من عطائے محمد
حجر ہم شجر النور و جن جوئے علماں	بدارند شوق لقاے محمد
خدا یا بخشش گناہ امانت	پے غوث الاعظم برائے محمد

ند مومن آنکه سر احم ن دارد	خیال بسید عالم ن دارد
پے نظاره روئے تو چشم	نگریه فرصت یکدم ن دارد
هر آنکس شد فتنای راه احمد	زار و کیر شد غم ن دارد
نداغم هیچ از مخلوق ربی	خیال گیسویت پر خم ن دارد
فدای ابروانت همچو منصور	رو و گرسه بر اهت رم ن دارد
ترحم کن به بین برشته ناز	که داد و بزم اعمر هم ن دارد
قنای الشیخ داند حال عالم	دل خود حکم ز جام جم ن دارد
گدائی کوچه احمد امانت	خبر از دین و دنیا هم ن دارد

دیگر

باعث خلق زمین و آسمانی یارسل	مجد عرش و مخزن ستر نهانی یارسل
روشنی خانه بیخمانی یارسل	مطلع انوار رب و جهانی یارسل
خسر و کجیسه و ان شاه شهبانی یارسل	شافع محبت سیه حق یگمانی یارسل
از وجود پاک میدان عرب سربزگشت	زانکه رحم خاص خلاق زمانی یارسل
از تو میخواند امانت یوم محشر و شش	چونکه چاره سازد و یکسانی یارسل

دیگر

<p> شان حق از رخ پر نور عیان می بینم همه از بهر تو در شور و فغان می بینم مثل تو هیچ نه در گون بگون نمی بینم یا رسول عربی ساسی عوض کوثر که بیای تو بجز از برائے گلگشت شایع یوم جزائے شیه والا حسبی به بنی زود و دارا و سکندر جیشید انیسپه دیدن آن روضه والا هر دم بویا تو کفص است بدرویش هیت هر که رفت است لغش شیه خوان جهان بهر چه امانت شده از مع رسول </p>	<p> جلوه حسن تو در کون و مکان می بینم والے تو هر پیر و جوان می بینم مع گوئی تو خدائی دو جهان می بینم چشمه فیض تو در هر روان می بینم سر داستان یک پاگردان می بینم سایه حق برست جلوه گنان می بینم کم ز خدام در شاه شهبان می بینم دل پرورد بصد شوق طپان می بینم بهتر از تخت سلیمان و کیان می بینم خوبت است که سیاح جهان می بینم کوید اسرار خفی را چه عیان می بینم </p>
--	---

دیگر

<p> یا الهی از ازل در اختیار کیستم با ده نوش کیستم ز نار و آبر کیستم شهسوار راه شینم سوگوار کیستم </p>	<p> تا ابد مقتول تیغ آبدار کیستم والے خوئے که هستم و در یار کیستم جان بلب بهر آماج شاکر کیستم </p>
--	--

<p>خاکپاکی کیستم در انتظار کیستم واله و مفتون بروی گلزار کیستم فاس بگویی که هستم بپیرایه کیستم</p>	<p>از پئے چه ناله و شور و فغان آه و بکا محو دیدار که هستم مورد لطف که ام ای امانت بخشی از خودنی داری خبر</p>
<p>دیگر</p>	
<p>جز سرور کو نین مددگار ندارم دل می طید و طاقت قمار ندارم بدر دادن جان گر طلبی عار ندارم در هر دو جهان بهر تو غمخوار ندارم جز وید شہ کون و مکان کار ندارم غیر از تو مگر هیچ خریدار ندارم ہشیار گوید دل ہشیار ندارم جز ناله پسہ وصل شاکہ ندارم گوید کہ کسی غیر شبہایار ندارم</p>	<p>سرور بجز آئینہ محنت ساز ندارم از دور و فراق شہ کوشین چو پسل ای روشنی خانہ اخرا این دل من من خادم جان باز تو مخدوم جہانی با یوم قیامت ہرہ اکابر جہانست من از پئے نقد جگر و جوہر ایمان خندیدن مخلوق بدو انگیم ہیت من بلبل بستان عشق تو گل تر مباح شہ کون و مکان است امانت</p>
<p>دیگر</p>	
<p>دلا با صد ہزار ایمان خاطر جو احمد شو</p>	<p>ستائی جان داری سر اسر جو احمد شو</p>

براہ حق شاہان جو جلیسین نرم عرفان شو	عزیز حین و انسان فدا می شو احمد شو
بایز و وصل منخواہی گدائی کوئی احمد شو	دل خزان بن آویزہ کیسوئے احمد شو
چونیکخواہی شود حاصل و توفیق پیر نہانی	بیایدل قلیل خنج ابروئے احمد شو
امانت کن تبار پائی و نقد دل و جانرا	مدام اندر خیال وصف پاک رو احمد شو

دیگر

شکبیزان سنبیل کیسوئے تو	مطلع نور آکسی روئے تو
تیغ جوھر دار بھر عاشقان	یار رسول کب یا ابروئے تو
خالق کوہن اے سلطان بن	ہست مداح رخ نیکوئے تو
قدسیان جارب کبش با صلوب	زانکہ بہ از باغ رضوان کوئی تو
آتش دوزخ بردگشتہ حرام	یا محمد ہر کہ آمد سوئے تو
محو و مفتون والہ و شیلست ہم	صانع ارض و سما بر خوئے تو
کے شود خوانی امانت از رحم	یا نبی اللہ اندر کوئے تو

دیگر

پیچید لبشورش و غوغائے مدینہ	جانم بلب آمد بہ تو لائے مدینہ
بیزار بھندم طلبم کن پئے ایزد	خواہم کہ کنم سیر بصحرائے مدینہ

از شک ختن بهتر از عنبر فردوس	شک نیست که خاک در مولائی مدینه
مجنون صفتم محو جمال رخ احمد	بیخود شده ام از پئے لیلای مدینه
پیش نظر شیفته سبیل موت	چون صبح منور شب یلدا می مدینه
گلزار ام هیچ به پیش نظر من	دارم بهر خویش چو بودای مدینه
گلهای ترویاسن و زنگین فردوس	خار اند به نزد گل صحرای مدینه
اسی باد صبا گر گذری از پئے خالق	خدمت برسانی تو به مولائی مدینه
یارب تو چنان کن که جبین من احقر	باشد به در سنگ مصفا می مدینه
دیدم چو سوزن زلف پریشان شدم از دگر	برداشتی گفتم خط طغرای مدینه
شاهنشاه انجم سپه و مه به تجلی	حیرت زده از لولوی لایلی مدینه
خوشباش امانت چه براس است بمحبت	الطاف بدار و به تو مولائی مدینه

دیگر

جلوه تو مطلع انوار سبحان آمده	روئے روشن بهتر از خوشتر نشان آمده
چون بگیتی آن شاهنشاه سولان آمده	خلق وارسته ز کفر و نور ایمان آمده
بر در او صحر که با حال پریشان آمده	مورد صد التفات شاه خوان آمده
یا محمد ذات پاکت مخزن اوصافهاست	از براسے تو ظهور کل بدوران آمده

دست از این بیت آمده است که در این کتاب آمده

از عقیدت هر که در دربار سلطان آمد	رب اکبر عفو کرد اندکنا هوش بگیان
از برای بندگان خاص نیروان آمده	بهتر از کحل الجواهر خاک پایت یارول
بالیقین دوزخ و شات گلزار رضوان آمده	چونکه سید اری امانت سر گیسو نبی

دیگر

زنده در فردوس چون و چرا داخل شده	هر که عشق رسول کبریا حاصل شده
چونکه دنیای سخاوتی مصطفی حاصل شده	عاصیان از آتش دوزخ ربانی یافتند
هر که در حجر محمد مصطفی غسل شده	قرب خلاق زمین و آسمانش میشود
از پله سیر مدینه یا خیابان امانت شده	چشم و اوارم برائی دیدن شرب مدام
از تصور دورین ایشاه و الادل شده	که چه دار و فاصله بسیار اقدس وضعت
آنکه از سلطان بن شمس الضحی غافل شده	روشنه فردوس بجائی او نباشد بگیان
از فیوض خاص شاه دوسرا کمال شده	از ترم دید چون بر عاصی بد بخت هم
دین حق گشته منور کفر هم باطل شده	ای امانت از ظهور شافع یوم جزا

دیگر

مفتون شده جان هم بیک از نگا	بروی دلم از سینه بیک ناز نگا
مرحم شودش ساز بیک ناز نگا	از سینه گزشت است خدنگ مرگانت

اے ابرخا مہر عطا معینِ تقویٰ	از بحرِ خدا برنگنی باز نگا
عشاقِ تو اے شاہِ سیاحِ انفسانند	جانِ باز یارند با غارِ نگا
امید کہ یارِ موم جز آخستہ امانت	محرورم نہ اند بیک اندازِ نگا

دیگر

چارہ درو بیکسان ہستی	مروم چشمِ عاشقانِ ہستی
سرو و چلبہ سروانِ ہستی	مخزنِ لطفِ جاودانِ ہستی
قبلہ و کعبہ جہانِ ہستی	ہادیِ راہِ استانِ ہستی
فیضِ گستر بہ ہر زمانِ ہستی	سعدنِ جو و بیکرانِ ہستی
اخذ اسی بزرگِ جل و علے	لمہرِ رازِ یکسانِ ہستی
کشتیِ ما غریقِ در طہِ غم	کے شود چو شمعِ بہرینِ ہستی
جمعِ خلاق می شود بدست	ز انجہ حامیِ یکسانِ ہستی
اے شہنشاہِ انبیاء و رسل	روحِ زحوا و عابدانِ ہستی
با مانت کے نظر از لطف	مکن کہ تو قضاہِ مرسلمانِ ہستی

دیگر

محبوبِ کبریا بہ گنہگارِ بگری	سردارِ اقیاسِ پے عطارِ بگری
------------------------------	-----------------------------

اے افضل الخلائق و ذو معدن سخا	اے رحمت خدا بہنِ خواہنگری
از بھر زخمِ دل شدہ مرصمِ جمال تو	اے نخرینِ عطا بہنِ زارِ بنگری
مقبول بارگاہِ خداوندی شود	اے شافعِ جزا چو بہ میخوارِ بنگری
شوہرِ بانِ برائے خداوند و الممن	اے شاہِ انبیائے دواوارِ بنگری
ہستمِ بیانِ ماہی بے آبِ فراق	دیدارِ خودِ ناسوئے پیارِ بنگری
بے بدلِ التفاتِ تو اسہلِ شوقِ اوق	آسیانِ شود بسا چو بدشوارِ بنگری
حسرتِ را وجود شد از بھرِ تو رسول	سلطانِ انبیا بدلِ اوکارِ بنگری
بیشکِ خلیلِ مرتبہ ات بعد کبریاست	اے معدنِ سخا پی سارِ بنگری
مراعِ تستِ معدنِ انکارِ پیشمار	سوئے امانت ہے شبہ ابرِ بنگری

در مدح جنابِ قبلہ و کعبہ حضرت پیرانِ پیر و ستارِ شمس و ضمیر
محبوبِ سبحانی غوثِ مہمانی حضرت عبدالقادر جیلانی قدس سرہ

شانِ حق از غوثِ الاعظم بہنِ کہ انظر مشہود	نواحد صم عیان از رویِ اطہر مشہود
دخلِ یابد و حریمِ کبریا سے بیگان	حر کر از رحمِ غوثِ پاک رہبر مشہود
ارذافی اللہ از باغِ دلائلِ شہدین	ہر کر ایسے مفتخرِ غوثِ شہرِ صری شود

اسم اقدس را بگیر هر که پروازد بکار
 حامی شریع شریف و شکیباییان
 رافع آلام اندوہست اسم پاک غوث
 آنکه میدارد بصدق دل خیال غوث پاک
 چون بنائی جمال با کمال خویش تن
 خادم جان باز تو هستیم بار نیست پاک
 اگر بجوای زره بهتر شود از ما هتتاب
 واصل ایزد شدی چیزے اگر مطلوبیت
 روشنی چهره اقدس فرو نشت فروزن
 عارفان را رهاؤ باد می راه جدا
 می شناسد رتبہ عالی حضور غوث پاک
 واقف سرخفی و والہ روحی است
 جلوہ توجلوہ حق وصل تو وصل خداست
 تا کہ در بزرگت بیاید بار آمانت بحظر

گر بود و شوخوار تر بر دے منظر میشود
 چشم احوال کی نظر بازے منور میشود
 چونکہ می آید لب تسکین خاطر میشود
 بالیقین اورا کرم غوث یاد میشود
 در فراق خاطر عشاق مضطر میشود
 کے محل این گردش افلاک پر شر میشود
 و رضای تو شود خورشید اختر میشود
 غیر احمد کے ترا مقصود خاطر میشود
 بیگان از و بخل خورشید محشر میشود
 خلق کے از بہر ما غیب تو بہتر میشود
 هر که چشم حقیقت بین میت میشود
 حلہ دارنگی ہر وقت در بر میشود
 ہر کہ اسود اسے کیسوی تو در سر میشود
 بہر ندرت چند شعر آردہ حاضر میشود

<p> بمقتضی شفیع الورا غوث الاعظم مرانیست کس جز تو یا غوث الاعظم ترا چشمه فیض یا غوث الاعظم عزیز است لایب پیش محمد پس ز خم دل مرجم روح افزا مکن سیر چشم خود گریه با هم پریشان بیندم طلب کن طلب کن تو مسکن بداری بر از بلغ رضوان سر اسر کنه کارم از بهر اجساد امانت بخواد برسانی بحشر </p>	<p> نما جلوه خولیش یا غوث الاعظم روانم فدای تو یا غوث الاعظم بدوران روانست یا غوث الاعظم حبیب است نزد خدا غوث الاعظم مرا هست اسم شمع غوث الاعظم بشوق دلی خاک یا غوث الاعظم دربار و دربار یا غوث الاعظم که مشک است معبر غوث الاعظم نما سربری مرا غوث الاعظم بدان شاه بدی غوث الاعظم </p>
---	--

دیگر

<p> نظر کن سو من یا غوث الاعظم شاه گیلانی رضا جوئی خدای دو جهانی ماه عرفانی شهنشا که بحر خدمت خدام والایت غریبان اسعاون که مرا نرا هادی ایمان </p>	<p> غریبم یکسرم افتاده ام در صدر پریشانی با حمد و اسما و اصل صد و فیض رحمانی مدام استاد اسکندر رحم و خیر و درباری ولی عاجزان یا غوث الاعظم ظل سبحانی </p>
---	--

سنم مجو جبال تو سرایه در خیال تو برائے حق کماے وہ بفعل بذولے وہ	قدایم بر کمال تو شہا مخدوم و دورانی رعش کن یک خیالے وہ کہ سلطان غفاری
مکرم چشم امی پیشوائے اولیائے معین بکیانے شاہینے قبلہ ایمان	زہیر مصطفیٰ رحمی کن خورشید گیلانی برائے امت شاہ عرب سلطان فرشتانی
بیک چشم کرم خدام در کماہت تو اگر کون طفیل سید ابرار اے محبوب سبحانی	ولی و واقف از حق سدا زہانی نظر کن از کرم نامم جد از شرف نسانی
نمی دایم کہ من افتادہ راہ خرابی را بوقتہ اسپین امیدوارم از فووض تو	ز فیض خاص از بند و ستان تکیہ سنجواری روم با صد ہزار ایمان شوم مقبول بانی
امانت نامہ اعمال از عصیان سید دار	مدد فرما پے خلائی گیتی شاہ گیلانی

دیگر

کجا روم زور پاک غوث گیلانی چرا از دست دھم دامن مکرم غوث	کہ بہت مورد الوار رب دورانی کہ سایہ اش بود از لطف خاص نروانی
ہمیشہ حاضر در بار غوث می آیند خلاص کن ز غم اسے غوث اقدسیم لشکر	فرشتگان مقرب حضور سبحانی کہ در طہ ہلک و ذوق شد است طیفانی
گرفتہ دامن حضرت رجاست و محشر	رسم زہر زلال سولہ سبانی

یقین اسخ من اینکمه هر خدام	روم بسیر ارم از فیوض سلطانی
بسان طایر بسال امانت است بهر	طلب کن بدر خویش غوث گیلانی

در مع حضرت شیخ المشایخ فیض مران خواجه
خواجگان بنده قطب الاقطایر روشن حضرت خواجه
معین الدین چشتی رحمته الله علیه بمیری بند الولی

اگر بنیم شبی آن شهسوار راه نردان را	تصدق بر قدم پاک سازم جوهر جان را
حضور می در خواجه نماید شان بنجارا	با حمد وصل گردد اندر فزاید نور ایسان را
زینجا بود گردید بحسن یوسف کنعان	جمال معین الدین ر بوده بود دران را
منور گشت گلزار سغانی از معین الدین	فزون گردید رنگ و بوزوی گلزاران را
به نگارخانه مست افتاده عشاقان تو خواجه	خی دارند ذوق پذیر گلزار رضوان را
اگر شخصی مدحوشان تو خواجه کشته آدمی	بیک لمحہ بسوزد ارض اگر درون گهوان را
امانت افضل و بهتر شمار و سنگ کوی تو	ز گوهر هیچ داند پیش او لعل بدخشان را

دیگر

فیض دایم از تو خواجه عام را	پشت محکم شد ز تو اسلام را
-----------------------------	---------------------------

اے کلیدِ سحر کے می شود
 اے معین الدین چشتی ہجر تو
 اہل عرفان گشتن و اہل یقین
 رفعت و بر بارِ عالیت نمود
 زلفِ گستر و پیرِ معان
 الہود اے خواجہ عاجزِ نو آدم
 جانِ لب دارم بعتِ وقتِ انیم
 از امانت بھرتی خواجہ بکن

از سئے عرفان و سیک جامِ رام
 برد از من طاقت دارم
 از فیوضِ گشت آسان عام
 بہت اوجِ چرخِ نیلی نام
 یا کہ بھرِ عاشقانت دارم
 خاک بر سرِ گردشِ آیانم
 با معین الدین رسان پیغام
 دور افکار و خیال خام

دیگر

امی معین الدین چشتی بہ ز تو سوارِ نیست
 محو دیدار تو خواجہ بنجر از خوشنشتن
 بیچ پروا ندارد از برائے خلد ہم
 عاشقانِ او صلِ خواجہ صحت کامل و بد
 کا کلا نشِ ششِ سنبلِ ای امانتِ بالیقین

موسنانِ ہند را بھتر نہ تو غمِ خواہ نیست
 عاشقِ روئے از کفر و ایمان کار نیست
 ہر کہ را در ولِ سخن شوق وصالِ یار نیست
 بدتر از بنجرِ معین الدین دگر آزار نیست
 جلوہ خورشیدِ یزدون از جمالِ یار نیست

دیگر

<p>مراجام است پر از باوہ را ز حقیقت ہم بسامش خود آفاق ای پیران ہستی معین یکساںی معین الدین اجیری بی مستجادہ از گنیم کنم خواجہ چو فرماید شہنشاہ معلی بارگاہ از سوئی مولی تجلای تخت اسے شیخ روشن میخواند بر او پیران شان بزرگی تو معین الدین بچن اسے خواجہ عالم امانت ایراز عرفان</p>	<p>کہ یارم ہست کامل شریعت و طریقت ہم کہ از یک جبرئیل ساز ہی صریح طریقت ہم روان جسم چشتی خاندانے در حقیقت ہم کہ او عرش لقیقت ہست و افلاک لہوشت ہم ز بہر دور و نزدیک رافع رنج و مصیبت ہم دل و اندکان بالیقین از نور وحدت ہم بیاید اعتقاد کامل و چشم بصیرت ہم دلش منور گردان از سرور و عیش و بہجت ہم</p>
--	--

دیگر

<p>خواجہ بہند انولی مقبول رب و جہان سور و الطواف از دست تقدیر سارکان لے معین الدین چشتی از فیوض حد سید عالی نسب امیر و باغ احمدی سونان ہند اسود اجنت کے شود مہر خشان ولایت ہادی اہ رسول</p>	<p>حامی در ماندگان پشت پناہ ہندیان منبع جو و عطا و پیشوای عارفان کفر از اجیری دور افتاد و منبت نشان ظاہر از پیشانی تو نور رب و جہان روضہ پاک تو خواجہ بہتر از باغ جان ماہ تابان حقیقت فخر شیخان زمان</p>
--	---

دین احمد را معین و رونق بزم رسول کے انامت دارد از یوم جزایم و هر اس	اسے عین الدین چشتی فخر چشتی خاندان ہست خواجہ جامی او پیش مولائی مان
--	--

دیگر

حامی ہن بیان معین الدین نظم و نسق جہان بدست آورد بایقین فرش و ضلع عالیست دار و انگشت در دهن خورشید از پئے امت رسول کریم از بخار کرم بہفت اسلیم یک شمع جمال اوتراست بہ شاق تیر مرگالست چشم را جان فوجت دل است بامانت نصیب در حبابست	قدوہ عارفان معین الدین سرور سروران معین الدین رشتہ فخر بنان معین الدین دین انوار و شان معین الدین رہبرئے بگیان معین الدین آب فیضت روان معین الدین مرہم زخم جان معین الدین سبح حق را بیان معین الدین اسم عالی نشان معین الدین غم و آہ و فغان معین الدین
---	---

دیگر

شدم حاضر در بار معین الدین جمیری	کہ ہستم محمود یاد معین الدین اجیری
----------------------------------	------------------------------------

بیشتر دل با تبار معین الدین اجمیری	همیشه نقد جان خویش تن حاضر نمیداد
که در بار است مهابت معین الدین اجمیری	نخواستیم روز نهار از دور شایه نشسته عرفان
بشوق دل چو اقرار معین الدین اجمیری	یقیناً اهل عرفان میشود شخصی که نمی سازد
لایک هم به دربار معین الدین اجمیری	چه نسیان بهر خدمت و بستانه اما حاضر
سهم مفتون و سرشار معین الدین اجمیری	صوید اسر مکنونی بن را از خفی پیدا
منی و اندکس اسیر معین الدین اجمیری	امانت خبر خدا و ^{مصطفی} و خوش جیلانی

دیگر

پلنگ شست عرفانی نشاط روح پاکانی	معین الدین جیشی مخزن اسرار ربانی
بهر پیشه راه حقیقت قطب ربانی	سنگ بحر شرع و مورد الطایف خوانی
بکیتی و سبکی بیدیل و چرخ عرفانی	سرانگش منور ایمان از نور سبحانی
لایک هرزان حاضر بفراشی در ربانی	بشوق دل به دربار تقدیس معین الدین
نمی بینم کسی محروم گشت این فیض سلطانی	همه باشند گمان بند را فیض از دور که
چرخ خانه بیخانی مهر منانی	جهاندار و عقیده کامل و مستحکم و راست
خیالش رافع حزن و غم و رنج و پریشانی	امانت انچه گفتی خوب گفتی راست

دیگر

خواجہ کل خواجگان گریار بودی کاشکے	سینہ ام گنجینہ اسرار بودی کاشکے
گر سیر طوبہ آن یار بودی کاشکے	بخت خوابیدہ مراد یار بودی کاشکے
رہب سر راہ اولدار بودی کاشکے	خاطر بن طلع انوار بودی کاشکے
زین تفکر پائے نین و دنیوی و داری	از خیال شیخ دل سرشار بودی کاشکے
از فیوض تعین الدین نشد محروم کس	الذات بر من بکار بودی کاشکے
عرض حال سے خواجہ نامک کہ سن چیم	کردی گز طاقب انہار بودی کاشکے
درد و ہجران آفت جانست آخواجہ مرا	وصل تو در سالہا یکبار بودی کاشکے
چشم چست سوئی من آنچہ بلغ احمدی	از برائے حیدر کراہ بودی کاشکے
ماہر سرخفی من گشتی در ساعے	گر حسین الدین مرا غم خواہ بودی کاشکے
بایقین گشتے وصال خواجہ عالم اگر	در تلاش شیخ مجنون وار بودی کاشکے
حکمر میہار و محبت از توانی خواجہ پست	وے نصیب نکران ہم دار بودی کاشکے
چونکہ حاضر شد امانت بر در بند ابولی	حامیش غفار و رہ کار بودی کاشکے

قصیدہ در مدح حضور پر نور محمدی از طریقت مخزن سہر حقیقت شہر بحر معرفت
 حضرت بشیر بیستہ بقبول حضرت غلاق کون مکان بقنون کیسوئے
 رسول آخر الزمان جناب ستطاب حضرت مولانا محمد فضل الرحمن شاہ صاحب

و قبلہ کو کہہ جناب خواصا صاحب دوم و مکرم حضرت مولوی محمد عنایت اللہ
خان صاحب بنیس چساونی اگر ہمتصل تار گھر سرکاری

فصل رحمان جملہ ادرکار ایمان میشود	انبیاء را ہم ضروری فضل رحمان میشود
سہر کہ اور کار ایدل فضل رحمان میشود	واقف را نہ تخی اسرار نہ پان میشود
از خیال شیخ افزون نور ایمان میشود	ور غلامش میشود مقبول رحمان میشود
سید تہ روتے مصفا می تو ایمان میشود	نقد دل نقد جگر ہم جوہر حسان میشود
گر نبودی فضل رحمان کے شہی پہاچان	فضل رحمان باعث تکوین دوران میشود
گر نبودی فضل رحمان کے شہی تو قبول	باعث غفران آدم فضل یزدان میشود
غرق در بطوفان کشتی کشتیش لاریب	فضل رحمان نوح را حافظ طوفان میشود
نیامدی بیرون ز لطن جوت نہ نہ سبتے	فضل رحمان حافظ زوشن بن سان میشود
زالتش و زنج برہن کے آدمی زندہ حلل	برو باغ از فضل رحمان نارسوزان میشود
بہر توفیق یدہ یعقوب اپون ہونست	فضل رحمان واسلس وقت پریشان میشود
از غلامی حضرت یوسف عزیز مہر شد	فضل رحمان باعث تخلیص نہان میشود
ابن مریم رفت نہ چاچون بچرخ چارمین	فضل رحمان حافظ اتصلیہ شریعہا میشود
سطق الطیر سلیمان را وہم سخن میریج	زیر حکمش جن و انس از فضل سبحان میشود

افتخار انبیا از فضل رحمان احمد است
 فضل رحمان جو پیکر تسکین سید بہر ساعی
 خوشبوئے مشک ختن بہر است پیش از نام
 بہر التماس رفت ہوئی دید نور انبوی
 چشمہ فیض و کرم جاریست در دوران نام
 از شعاع پردہ کے نرم شاہکاران
 کے شدہ پائل سوئے فردوس عشاقان
 وصل و ایام با خدا و دور کے از مصطفیٰ
 زمان ہر بر پیشہ راہ حقیقت بالیقین
 قرب و تسکین کمال سید بہر عشاق
 واقف اسرار برقی میتوان بودن کے
 جلوہ طوایست رویش مطلع نور اس
 رہ نمی آید چون اسے مردمان فریشہ
 نیست کس بہر از شاہ ولایت و گاہ
 دروچہ چران آفت جانست و جان نارا

فضل رحمان باعث فخر رسولان میشود
 خاطر عشاق مرشد کے پریشان میشود
 سر کر را خوشبوئی نفس مشک بیزا میشود
 مہم کلیم اللہ شرابان از فضل رحمان میشود
 قطرہ افتد بہرہ مہر خشان میشود
 گر ہی بینی غل بل برقی در خشان میشود
 غیر دید از رخس کے کار ایشان میشود
 قریب از غوث مکر مہر عرفان میشود
 دایما حاضر بر در ان شان یزدان میشود
 در فراش منینہ بر این ہمیشہ گریان میشود
 سر کر ایام و معاون فضل رحمان میشود
 اقتباس شہر پیش از ایشان میشود
 فضل رحمان ضامن گلزار خود میشود
 حامیش را سیم کرم غوث گیلان میشود
 شاد و فرحان از خیال قطب ان میشود

جان نثارم بر تو ای قاصد کہ آو بر جواب
 نیست جگہ ز دربار تو چون زینجا رویم
 از قد موزون مرشد از برای سیر چون
 مردہ صد سالہ ہم زندہ شود در سائے
 جام کوثر نیست مرغوب طبیعت ہر کہ را
 عارفان را جنتش ابرو اصول حق سنات
 بیخاطر از باز پرس یوم محشر بے خطر
 و در رضائے خادمان در گہر والا شود
 باریاب بزم رحمان ہادی راہ رسول
 تابش زندان مرشد بشیر انگوہ راست
 ہر جہ بگذشتہ نہان از فضل رحمان کہ شود
 از خلوص دل شود حاضر در بارش کہے
 خادم خاص است انوائم و دوچوا زورش
 شوق پا بوسی مانت ساجان آوردہ است

خانہ ام از مقدس بزم سلیمان میشود
 بہر خدیبت حاضر در بار رضوان میشود
 جلوہ فرما بدجل سر و گلستان میشود
 گر رضائی قطب عالم فضل رحمان میشود
 آرزو بے پشت چاہ نہ نحمد ان میشود
 وزیرائے کافران شمشیر بران میشود
 ہر کہ بیعت از جناب فوٹ و ران میشود
 برگدائے یک نظر سازند سلطان میشود
 فضل رحمان دایما بفضل رحمان میشود
 در تحیر از لبش لعل بر خشتان میشود
 انجہ میگنزد عیان از لطف رحمان میشود
 ہیچہ تاز عرصہ عرفان ایجان میشود
 سر رو کو اخلاقیہ سپران میشود
 کہ شود یارب کہ بجر آن ثابان میشود

تمام شد

قطعه تاریخ چکیده قلم اعجاز رقم ارباب ادیب فطین لبیب حجاب زبان حسان زبان عالم علم فاضل
نبیل واقف اسرار مقبول و منقول کاشف استعار ذریع و اصول السیام الہیام الطوطام
القلم قائم فخر صدر شیر ازہی و شک فخر ازہی مولانا ابو الطفر محمد سید الدین صاحب قریشی
لازالتم شمس الفضائل ظالمت علی الرؤس و ما دامت عیون فیوضہ سائرۃ فی النفوس الاستاذ
المفخر المطلاع المصنف برہ فیہ سائرین سینت جانس کالج اگرہ و حال جبرگورنٹ کالج -

عرفی و حرا امانت انشوخان	بے عدیل و مثال بے ہمت
خلعت الصدق قدرت انشوخان	خص بختش باوجبت الباقول
از دیکھان شندی شہزادی	اکبر باد باد مولود و ماولے
بلغ العلم اقصى الفنايات	کان فی الشعر افصح الفصحا
ہو سجاں ذرا لاسہ	لا نظیر لہ سن الشعر
بارک انشرف مصنف	ترید انشرف علیہ عن
ہوٹ پیکٹ ٹیل ان پوراش	ٹیکٹ ٹیکس پیران انڈیا
<i>most-respectable in poet</i>	<i>Like Shakespeare in India</i>
ایسی دن کین نوٹ کینیٹرو	ہنر و جی ٹکٹ درک آف انگلنڈ
<i>Anyone Can not-Construct</i>	<i>His difficult-work of enigma</i>
نیل فون ان فکر سر آنا پیچ	فردم ایڈن براؤن میکلس
<i>Well known in figures of speech</i>	<i>From Edinburgh to Calcutta</i>
نامہ اش زور تمہیکے نامہ	دشنام رسول ہمت دوسرا
ہست گنجینہ زر حمت حق	تحفہ آخرت لقب اورا
حمت دوستان حق گفتہ است	دین حاصل نمود ہم عقبتے
شعر گفت است بلکہ ذریعت است	توان کرد کس چنین انشا
فکر کروم ز بہرہ تاریخش	احقر بندگان حبیل و علیہ

CALL No.

۸۹۱۶۵۵۱

ACC. No.

۴۳۹۴

AUTHOR

ایمانی، ایمان، ایمانی

TITLE

تجربہ رحمت (کتاب آخرت)

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

